

PLÁTEK

TÉMA ČÍSLA:

Konec školního roku

Petra Petrová

*Nejsem člověk, co by školu neměl rád,
ale **PRÁZDNINY** – ty jsou větší kamarád.*

*Žáci i učitelé už se těší,
až budou koupat se a chodit na túry pěší.*

*Jenom vysvědčení, to nám dělá vrásky,
na nejhorší známky už uzavíráme sázky.*

*Prázdniny už jsou tady,
pojd'me navštívit všechny koupáky a hrady!*

Martina Konečná

Slovo šéfredaktorky

Ahoj čtenáři,

tak už tu máme opět konec dalšího čtvrtletí a s ním i vydání našeho Plátku. Ano, uteklo to jako voda a už je tu zase konec června, se kterým přichází i dlouho očekávané dva měsíce prázdnin, které si letos žáci naší školy dokonce o týden prodlouží, protože naši školu čeká rekonstrukce. Těšíte se, jak bude naše škola vypadat po opravách? Tak na to si budete muset počkat do zří.

A my, žáci 9. ročníku, se toho už nedočkáme. Jen hrstka z nás se tu ještě občas někdy ukáže a vzpomene si na to, jaké to tu bylo a co všechno jsme tu prožili. I když některé chvíle zde nebyly zrovna příjemné, bylo to pro nás krásných devět let (pro některé jen čtyři roky), prožitých na této škole s bandou skvělých lidí. Přeji všem devátákům mnoho štěstí na středních školách. Po devíti letech z nás budou zase „malí“ prvňáčci, tak nezapomeňte vykročit do nové životní etapy tou správnou nohou! A nezapomeňte, že není až tak důležité dostat se na střední školu, ale udržet se tam a úspěšně ji zakončit maturitou nebo výučním listem.

Tak teď nám nezbývá nic jiného než předat pomyslné žezlo nejstarších a nejchytřejších žáků na škole letošním osmákům, které příští rok čeká jedno z nejtěžších rozhodování, a to výběr střední školy. A našim nástupcům přeji, aby si správně vybrali střední školu a aby se na ni dostali! Nechci vás strašit, ale příprava na přijímací zkoušky bývá tvrdá a učitelé jí budou věnovat nemalou část vašich hodin a ze slova přijímačky, které se bude skloňovat ve všech pádech, vám bude nabíhat husí kůže.

Je smutné psát poslední slovo šéfredaktorky a vědět, že už nikdy za mnou nepříjde paní učitelka Máslová a nebude mi nadávat, že jsem ještě neodevzdala články a že je nutně potřebuje.

Tak tedy krásné prázdniny!

Simona Ondrová, 9.C, šéfredaktorka

Den Země

Dne 23.4.2014 se uskutečnila na naší škole akce, která se pořádá každoročně v rámci oslav Dne Země. Žáci se vydají do okolí školy najít vše, co do přírody nepatří. A věřte tomu, že se našlo mnoho zajímavých věcí, které bychom v přírodě nečekali. Samozřejmě jsme chtěly pro vás zjistit podrobnosti. Mohli jste si povšimnout nasbíraných odpadků před naší školou. Některými nálezy jsme byly udiveny. Dokonce se našla věc, ale nikdo nevěděl, co to je. Podle našeho názoru se pomoci přírodě vydalo asi kolem tří set žáků ze školy. Po sběru si za odměnu mohl každý žák opéct párek na školní zahradě.

A nakonec jsme přišly k paní učitelce Požárové, která celou tuhle akci měla na starosti, a zeptaly jsme se jí:

1. Myslíte si, že se akce nazvaná Den Země podařila?

Kresba: M. Švancarová, 9.B

Tenhle den se vydařil dobře, sice několik tříd nesbíralo, ale nakonec jsme to zvládli.

2. Byla nějaká třída, kterou byste chtěla pochválit?

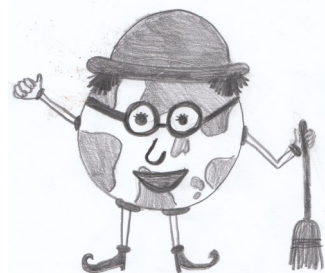
Ano, chtěla bych pochválit všechny třídy, které se akce zúčastnily.

3. Který nález byl podle Vás ten největší?

Asi bota.

Děkujeme paní učitelce Požárové za její odpovědi a doufáme, že i další rok se Den Země takhle povede.

Pavla Janečková, 8. B a Alča Stejskalová, 8. C

I žáci z naší třídy se zúčastnili Dne Země. Někteří z nás šli dobrovolně, některým se moc nechtělo, ale snažili jsme se zúčastnit všichni. Každá třída měla určený úsek, kde měli žáci sbírat. Naše paní učitelka Tesařová nám řekla, že bychom mezi sebou mohli soutěžit o to, kdo nasbírá nejvíce odpadků. No a tak jsme ji poslechli a začali jsme sbírat. Nejvíce odpadků nasbíraly Klára Bohušová a Sabina Stloukalová. Po tak dobře odvedené práci jsme šli k ohni, kde jsme si opekli párky a napili se. Bylo to velmi povedené odpoledne a všem se nám moc líbilo.

Nicol Sedláčková, 6. B

Výlet jako odměna za práci v parlamentu

Dne 6.6.2014 jsem jela s ostatními členy parlamentu na výlet do Brna. Ráno v 7:40 jsme se sešli před školou. Od školy jsme jeli autobusem do Skalice nad Svitavou a ze Skalice vlakem do Brna.

Po příjezdu jsme dostali krátký rozchod a mohli jsme jít do nákupního centra „Vaňkovka“. Z „Vaňkovky“ jsme se přesunuli na Zelný trh, kde nás čekala prohlídka podzemí. Prohlídka byla zajímavá, poučná a pro někoho i zábavná. Poté jsme se vydali tam, kam jsme se celý den těšili, a to do zábavního centra LASER GAME. Zde jsme se rozdělili na dvě skupiny a v každé skupině byly dva týmy. Každý dostal vestu a k ní byla připojena zbraň. Vběhli jsme do arény a začalo to! Náš tým v prvním kole prohrál, ale já jsem byla druhou nejlepší střelkyní. Na druhou hru jsme si domluvili taktiku. Druhé kolo dopadlo lépe, byli jsme první a já jsem byla nejlepší střelkyní. Společně se Sárrou, která byla v prvním kole nejlepší, jsme si šly pro odznáček určený nejlepším střelcům. Ještě jsme se vyfotili a poté jsme vyrazili zpět do Lysic.

Výlet se mi líbil, příští rok bych ráda jela znovu.

Ludmila Vojtová, 8. C

Prohlídka podzemí. Dostali jsme se až 8 metrů hluboko pod Zelný trh.

Oblékání vest v LASER GAME.

Ohlasy na výlet

Bylo to fakt super, hrozně jsem si to užila. Počasí bylo hodně vydařené, možná až moc (vedro), ale zásadně to nevadilo. Labyrint pod Zelným trhem se mi líbil, jednak tam byl krásný příjemný chládek, jednak to bylo zajímavé. No a LASER GAME - to byla prostě bomba. Tam jsme si to všichni užili úplně moc. Sice mi to skoro vůbec nešlo, ale byla to hrozná sranda :). Vždycky, když jsme dohráli, začali všichni volat a křičet, že ještě nechtějí konec a že to bylo moc krátké. Tenhle výlet byl fakt úžasný, nezapomenutelný a úplně výborný. Příští rok do LASER GAME chceme zase:D.

Radmila Centnerová, 8. B

Výlet s parlamentem se mi líbil, jen cesta vlakem se mi zdála dost dlouhá a v obchodě, ve kterém jsme byli, měli moc drahé věci. V labyrintu pod Zelným trhem se mi moc líbilo, bylo to zábavné, ale také poučné. Dozvěděla jsem se mnoho zajímavých věcí, které jsem nevěděla. V LASER GAME to bylo velice zábavné, a i když nemám ráda střílečky, toto mě opravdu zaujalo, bavilo a líbilo se mi to.

Petra Růžková, 4. A

Legenda Voskovec a Werich aneb Příběh Osvobozeného divadla

Divadelní představení Legenda Voskovec a Werich aneb Příběh Osvobozeného divadla bylo odehráno ve středu 21.5.2014 na Základní škole E. Beneše v Lysicích. Na provizorně vytvořeném jevišti se nám představili v hlavních rolích Michal Moravec a Vít Troníček, herci z Divadélka pro školy z Hradce Králové. Toto představení bylo souborem ukázek nejslavnějších divadelních her autorů Jiřího Voskovce a Jana Wericha. Přibližně v sedmdesáti minutách nám herci přiblížili nejzásadnější okamžiky života a kariéry těchto mistrů českého humoru. Představení bylo doplňováno různými ukázkami a písněmi.

Myslím si, že představení bylo velice poučné a zajímavé. Na hercích bylo vidět, že nehrají s donucením jen pro peníze, ale pro zábavu a pro rozšíření obzorů o Voskovce a Werichovi. Pokud mohu srovnávat s jinými divadelními představeními, musím říct, že tohle představení bylo jedno z nejlepších, které jsem viděla. Z internetových stránek jsem se dozvěděla, že tento divadelní soubor patří k „nejvytíženějším“ v celé České republice. Řekla bych že právem.

Ludmila Vojtová, 8. C

A jak se představení líbilo spolužákům? Čtěte dál.

Nejdříve nám herci řekli o mládí dramatiků a o historii první hry s názvem Vest pocket revue. Zaujalo nás, že Voskovec a Werich začali hrát pro své spolužáky.

Líbila se mi ukázka ze hry Golem. Potkají se dva šlechtici a srazí si navzájem klobouky. Rozčílí se a první vyzve druhého na souboj. Ten však nemůže vytasit šavli. Po delší době se jim to společnými silami podaří. Výstup končí odkladem souboje na neděli.

Poté následovala ochutnávka ze hry Nebe na zemi. Dva knězi, „oddaní“ bohu Jupiterovi, chtějí obětovat berana. Kněz přináší jen selátko, proto se žádná oběť nekoná. Smýšlejí jen, jak opět vydělat peníze a naslibují plané sliby, ale jen za peníze.

Poslední ukázka se, podle mého názoru, divákům i mně nejvíce líbila.

Kat a jeho nadřízený chtěli popravít vězně, ale ten jim utekl, proto vybrali někoho z publika. Místo sekery však měli bazuku. Dlouhou dobu se připravovali na popravu a nakonec z bazuky vystříkla voda a pokropila oběť.

Z ukázek vyplynulo, že Werich a Voskovec svými hrami zesměšňovali tehdejší politiku, úřady a nacistické Německo, proto museli emigrovat do Ameriky. Mluvili však i o Jaroslavu Ježkovi a zazpívali několik jeho písniček. Líbily se mi vtipné ukázky i to, jak herci zapojovali publikum do představení. Pro mě to bylo jedno z nejlepších divadel.

Barbora Řehůřková, 8. C

Nejlepší hodina češtiny

Minulý rok jsem měla šanci zhlédnout jiné představení „Divadélka pro školy“ z Hradce Králové, ale ani tentokrát tvůrci nezklamali. Hlavní aktéři se rozhodli seznámit nás s několika důležitými osobnostmi 20. století. Konkrétně to byli Jiří Voskovec, Jan Werich a Jaroslav Ježek. Divadlo bylo pojato zábavnou formou a celou tělocvičnou se rozléhal divácký smích. Úryvky ze známých her, které si pro nás herci připravili, rozesmály jak moje spolužáky, tak i učitele.

Nejvíce se mi asi líbila scénka, ve které jedna z politických stran přislíbila práci policisty dvěma čističům kanálů, pokud jí dají svůj hlas. Následně se čističi - teď už policisté - dostávají do strastiplné situace, mají totiž najít v sídle jedné z politických stran alkohol, který byl tehdy zakázaný. Objeví láhev, ale nejsou si jistí, jestli je v ní alkohol. Okusí tedy neznámou látku a zjistí, že je to alkohol. Dlouhá žížeň je ale pohltní a nakonec ochutnávají tak dlouho, až jsou oba opilí.

Z divadla jsem odcházela skvěle naladěná a reakce mých spolužáků byly podobné. No prostě: It was brilliant!

Anna Zemánková, 8.C

V průběhu ukázek zapojovali herci do hry i spolužáky, například na ně volali nebo jim kladli nějaké otázky. V poslední ukázkce si herci vybrali spolužáka z osmičky a na závěr jeho výstupu ho postříkali vodou.

Lysické olympijské hry

V úterý 27. května 2014 se uskutečnily na ZŠ E. Beneše v Lysicích historicky první lysické olympijské hry. Soutěžícími sportovci byli všichni žáci z prvního stupně. Zorganizování této akce měli na starost žáci devátých tříd v rámci svého projektového týdne.

Ráno od 8 hodin probíhalo slavnostní zahájení průvodem sportovců. Žáci se seřadili podle tříd,

v čele každé třídy šel žák devátého ročníku s transparentem, na kterém bylo označení třídy, a vlajkonoš s vlastnoručně vyrobenou olympijskou vlajkou. Sportovci šli hrdě, mávali vlaječkami, které obdrželi od pořadatelů, a těšili se na to, co bude následovat. Po příchodu na seřadiště před tělocvičnou si pozorně vyslechli proslov starších spolužáků (v češtině, angličtině a němčině) a důstojně složili olympijský slib. Poté byli všichni okouzleni nádherným zpěvem hymny, kterou pro žačku devátého

ročníku složili spolužáci. Pro radost malých sportovců nechyběli veselí olympijští maskoti. V průběhu celé akce plápolal olympijský oheň.

Protože se jednalo o letní olympijské hry, žáci soutěžili ve čtyřech disciplínách, a to skok daleký, hod kriketovým míčkem, sprint a vytrvalostní běh. Sportoviště si připravili sami žáci devátých tříd a také dohlíželi na celý průběh olympiády. Všichni soutěžící byli rozděleni do tří kategorií: žáci z prvních tříd, druhých a třetích tříd a čtvrtých a pátých tříd. Žáci se u jednotlivých disciplín střídali po třídách, rozdělení na chlapce a děvčata. Jejich výkony byly mnohdy překvapivé a leckterí byli lepší než žáci druhého stupně. Na stanovištích je povzbuzovali nejen učitelé a spolužáci, ale také maskoti. Žáci vynaložili veškeré své síly a energii, aby vyhráli. Nešlo tu jen o vítězství, ale většina se řídila heslem: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ Olympijské soutěžení skončilo zhruba ve dvanáct hodin.

Druhý den ráno proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků. Žáci opět nastoupili za doprovodu olympijských fanfár. V každé kategorii se vyhlášovali tři nejlepší chlapci a tři nejlepší děvčata. Vítězové si odnesli diplom, medaili a nějakou tu drobnost. Nakonec si poslechli závěrečný proslov, byl uhašen olympijský oheň a žáci, plni dojmů, společně odešli do tříd, aby pokračovali ve výuce. Věřím, že si olympiádu užili a budou na ni rádi vzpomínat. Třeba se příští rok uspořádá další ročník. Snad jim vyjde takové krásné slunečné počasí jako letos.

Přínosem celé akce bylo, že si děti zasoutěžily a poznaly, co všechno dokážou devátáci. A devátáci zjistili, kolik je potřeba úsilí a zodpovědnosti pro přípravu takovéto akce. Ne vše se sice podařilo tak, jak mělo, ale tyto dny byly pro devátáky jistě životní zkouškou.

Za žáky devátého ročníku reportérka Markéta Švancarová, 9. B

Exkurze třídy 5. A

Dne 6. května 2014 jsme jeli autobusem do Brna. A jako první jsme navštívili hrad Špilberk, ale dlouho jsme tam být nemohli, protože se tam mělo provádět požární cvičení. Hrad byl moc pěkný a v malém obchůdku a nebo spíš stánku jsme si mohli koupit nějaké to občerstvení.

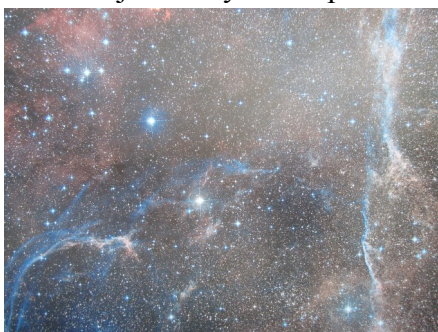
Vedle studny, hluboké 111,8 metrů, jsme si na zdi přečetli, že na hradě jsou také velké zvony, které zvoní každou hodinu, a to přesně! My jsme ale neměli tolik

času, abychom si počkali, až budou zvonit.

Pak jsme šli do Planetária, cestou jsme ale zahlédli malé hřiště, a co jiného nás mohlo napadnout, než utíkat na hřiště a trochu si pohrát jako malé děti :D U hřiště jsme se i nasvačili a pak jsme už šli do planetária .

V planetáriu to bylo zajímavé. Stěny a podlahy byly jenom bílé a sem tam visely nějaké ty plakáty, které ale samozřejmě měly něco společného s vesmírem. A když jsme už

měli jít do místnosti, kde se nachází menší kino, říkala jsem si, že to bude nuda, ale názor jsem změnila hned, když jsem vešla dovnitř. Netrpělivě jsme už čekali, až to začne. Sedadla jsme si dali do polohy, abychom tak trochu leželi a dívali se jenom nahoru na strop, kde se promítal kratší dokument o vesmíru. Bylo to velmi zajímavé a klidně bych si to i zopakovala, ale až někdy příště. Pak jsme si šli něco koupit do malého obchůdku. Ale tím náš výlet ještě zdaleka nekončil, ještě jsme jeli do technického muzea.

Kateřina Obelczová, 5. A

Technické muzeum

V technickém muzeu byla místnost, kde jsme si pomocí her zkusili spoustu zajímavých věcí, třeba prasátko za sklem. Když se na něj shora podíváte, vidíte prasátko za sklem. Když se ale podíváte z jiného úhlu, vypadá to, že je prasátko postaveno na skle. Nebo když si naplníte trychtýř pískem, natáhnete do strany a pustíte, můžete si všimnout dvou věcí - pokaždé udělá písek jiný obrázek, a když už se jednou obrázek vytvoří, trychtýř se točí pořád tak, že vytváří stejný obraz a jezdí jakoby pořád po čáře. V technickém muzeu nebyly ale jenom hry. Byla tam i auta ze starších dob nebo ponorka, do které se vešel pouze jeden člověk.

V muzeu se mně líbilo a určitě stojí za to se tam podívat. Navíc je v herně spousta her, které se hodí do hodin fyziky, a měli byste si je zkusit.

Tereza Novotná, 5. A

V pátek 9. května zhlédli všichni žáci naší školy divadelní představení lysických ochotníků. Viděli hru Strakonický muzikant. V hlavních rolích se představili absolventi naší školy. Roli Švandy si zahrál Jakub Nesnídala a jako Dorotka se představila Kristýna Kyánková. Využili jsem příležitosti a požádali oba o rozhovor.

Rozhovor s Jakubem Nesnídalem

Jak ses dostal k divadlu?

Divadlo jsem hrál už kdysi dávno - na 1. stupni. Na podzim za mnou přišla paní učitelka Tejkalová a řekla mi, že potřebuje muzikanta do jedné role. Tak jsem řekl, že bych do toho šel.

Jak ti role Švandy sedí?

S muzikantem se ztotožňuji, nicméně na mě působí moc jednoduše, až zvláště.

Míváš před vystoupením trému?

Trému ani nemám. Nejsem trémista, protože už od malička závodně tancuji, takže jsem zvyklý vystupovat před lidmi. Spíš by mně dělalo velký problém hrát a zpívat pro prázdný sál. Mnohem líp mi to jde i si to mnohem víc užívám, když vidím ty lidi a jejich reakce.

Jaký je tvůj největší hudební vzor?

Elvis Presley, což je jasný i z výběru písničky do Hlasu, a druhým je Dave Grohl - bubeník Nirvány, zpěvák a kytarista.

Jak ses dozvěděl o soutěži Hlas a kdo tě do něj přihlásil?

Jednoho dne jsem přišel domů a viděl jsem v televizi reklamu na Hlas a prohlásil jsem, že bych to možná třeba i mohl zkusit, a pak přišla Kačka, sestra, sedla k počítači a vyplnila přihlášku.

Říkal jsi, že nejsi nervózní, bylo to tak i v Hlasu?

V prvním kole jsem nervózní nebyl, až když jsem stál za dveřmi přímo na stejdž. Tam je vlastně taková malá mezírka, kterou je vidět na pódium a na vše kolem něj. Dveře už se začínaly otvírat, když najednou... „Stop, stop, technická porucha!“ Takže jsem tam ještě asi 15 minut stál za těmi dveřmi a už jsem viděl to pódium a ty lidi tam, ale furt jsem tam nemohl jít. Přirozeně jsem trochu znervózněl, ale pak jsem přišel na pódium a myslím si, že mi hodně pomohlo to, že vlastně téměř okamžitě, co jsem začal zpívat, začali lidé pařit a v zápětí se otočil

Pepa Vojtek a pak už se to rozjelo. A když se otočili všichni, byl jsem už úplně v klidu. Takže jsem si to tak nějak krásně a v pohodě dozpíval.

Proč sis jako rocker ve výběru na slepo nevybral Pepu Vojtku?

Protože moc nemusím Kabáty a nesedí mi jeho chování. Mnohem více si rozumím s babama.

Jaký máš vztah k Majku Spiritovi?

S ním jsem se vlastně nikdy nebavil, protože on je tak extrémně populární, že se nehnul, aby kolem sebe neměl minimálně pět fanynek. Všechny kouče nechali aspoň vyjít z té budovy a tam až se s nimi začali fotit a tak. Ale Spirit udělal pár kroků od svého křesla a už kolem sebe měl hlouček fanynek. Já prostě nechápu, jak se tam tak rychle dostaly, to je šílený! Ale já to tak jednou budu mít taky.

Jak se ti zpívalo s Eliškou?

Jak kdy... My jsme třeba chodili zpívat na ulici a tam se mi zpívalo výborně. I když jsem vlastně neuměl moc texty, protože zpívali takový ty moderní písničky, na což já moc nejsem. Ale když už jsem zpíval, tak se mi zpívalo skvěle! Ale na place přece jen seděla víc písnička Elišce jak stylově, tak polohou hlasu, a fakt se mi zdálo, že je to dělaný spíš pro ni. Ale bylo to dobrý a moc jsem si to užil! Nakonec jsem si písničku trochu upravil, abych si tam mohl zařvat, což v originále není.

Je pravda to, co říkali v televizi a psali na internetu o tvém vztahu s Eliškou?

No není to tak úplně pravda. My jsme se sblížili až při těch „betlech“, ale nechodili jsme spolu. Je pravda to, co říkali: „Tráví spolu hodně času. Letmé doteky rukou.“ Myslím si, že všechny vztahy v Hlasu jsou výmysl, ale nechci nikomu brát jeho představu.

Myslel sis, že když nevyhraješ „betl“ s Eliškou, tak pořád v Hlasu zůstaneš a vezme si tě jiný kouč?

Já budu zase vypadat namyšleně (smích), ale já jsem s tím počítal, že to zmáčkne Pepa. Říkal jsem si: „Tak dobře, jsem s Eliškou a máme tuhle písničku, takže jdu ven a vezme si mě asi Pepa.“ A tak se to i stalo.

Děkuji za rozhovor a přeji ti hodně úspěchů v herectví a hudbě.

Rozhovor s Kristýnou Kvánkovou:**Jak ses dostala k divadlu?**

Já nevím (smích). Já jsem vždycky hrála křoví - tanečnice a nějaké pomocné děvečky atd. Tohle je poprvé, co jsem dostala větší roli. Prostě mě Olga (pí uč. Tejkalová) oslovila a asi jsem se jí na tu roli líbila.

Míváš trému?

Teď už ne, ale poprvé jsem trému měla, to jsem se dusila v korzetu. Ale před děckama nemám trému vůbec, před dospělými trochu, ale poprvé je to nejhorší a pak už to opadne.

Sedí ti tvoje role?

Ne, vůbec mi nesedí. Dorotka je hrozně naivní a hloupá. Já už bych Kubu asi 10x vylískala (smích).

Takže jste úplně odlišné?

Ano, ale já si ráda hraji na takové ty hodné panenky.

Jak se ti hraje pod vedením pí uč. Tejkalové?

Ona je úžasná! To je nejlepší režisérka, jakou Lysice mají! A doufám, že si to přečte.

Jak se ti hraje po boku Kubu?

Kuba je hrozný andílek! Je teda mnohem mladší než já, ale vnímám ho spíš jako mladšího bratra než jako partnera. Při tom on nevypadá, že by byl o tolik mladší. Myslím si, že se k sobě na place hodíme. On je strašně fajn a je hrozný exhibicionista a strašně si to na pódiu užívá, takže dobrá opora!

Od pí uč. Máslové jsem se dozvěděla, že jsi také působila ve školním časopise. Přibliž prosím našim čtenářům, v čem spočívala tvoje práce v Plátku.

Hrozně ráda jsem dělala rozhovory a vedla jsem svoji vlastní rubriku, spíš takové holčičí věci a jednou jsem byla zástupkyně šéfredaktorky. Ale vždycky jsem měla problém s uzávěrkou, protože všechno dělám na poslední chvíli, takže jsem pravidelně nosila články až jako poslední.

(Zdá se, že Kristýna mívala stejný problém, jako dnes máme my, redaktori Plátku)

Jakou máš vystudovanou školu?

Jsem absolventka Slovanského gymnázia v Brně a teď studuji Mendelovu univerzitu, obor - Mezinárodní teritoriální studia. Zajímám se o rozvojové země - Afriku, Latinskou Ameriku... z ekonomického hlediska.

Mělo na tebe nějaký vliv, že je tvoje mamka učitelka?

V podstatě jsem měla každý den rodičák, protože moje mamka byla v kabinetě s mojí třídní, takže úplně všechno, co jsem udělala, hned samozřejmě věděla. Ale naštěstí mě nikdy neučila. Všichni si mě kvůli ní dobírali a srovnávali mě s ní a mysleli si, že jsem stejná jako ona. Tak jsem jim to jednou jakoby násilně vysvětlila a oni mě pak začali brát takovou, jaká jsem, a nesrovnávali mě s ní.

Učila se s tebou doma mamka, abys měla ty nejlepší výsledky?

Ona nemá čas věnovat se ještě učení svých vlastních dětí. Já jsem měla problém s matematikou a na tu jsem vždycky měla nějaký lidi, protože ona taky neumí matiku. A s češtinou jsem nikdy problém neměla, talent na ni jsem zdělila po mamce.

Děkujeme za rozhovor a přejeme ještě mnoho hlavních rolí.

Od obou jsem získala mnoho informací, kterými bych zaplnila snad celý Plátek. Musím říct, že jsou to velice zajímaví mladí lidé.

Simona Ondrová, 9. C

Vyhlášení vítězů projektu Klubu dětských knihoven „Kde končí svět? 2013 - 2014

Dne 7. května 2014 se v knihovně v Lysicích uskutečnilo slavnostní vyhlášení vítězů literární a výtvarné soutěže projektu Klubu dětských knihoven „Kde končí svět?“. V literární soutěži první místo obsadila Terezie Jančálková, druhé místo Michaela Ryzí a třetí místo Dita Škvařilová. Ve výtvarné soutěži se na prvním místě umístila Tereza Macháčková, druhé místo obsadily Ella Watermanová a Markéta Švancarová a na třetím místě skončila Simona Burešová. Vítězky obou kategorií se zúčastnily slavnostního ukončení devátého ročníku projektu v Praze.

Zleva: S. Burešová, E. Watermanová, M. Švancarová a T. Macháčková

Zleva: D. Škvařilová, M. Ryzí a T. Jančálková

Zleva: T. Jančálková, V. Kotek, T. Macháčková

Protože jsem vyhrála s Terkou Macháčkovou soutěž, jely jsme s paní Severovou z lysické knihovny do Klementina v Praze, které je sídlem Národní knihovny. Zde byli vybraní výherci pasováni na „Rytíře krásného slova“. Mimo žáky zde pasovali i spisovatelku Renátu Fučíkovou a herce Vojtu Kotka, který namluvil slavného Harryho Pottera. Od obou dvou jsme si mohly odnést autogram a mohly jsme se s nimi i vyfotit. S Vojtou jsme si obě i chvíli povídaly o jeho rolích v různých filmech, (např. Raft'áci, Snowboard'áci) a taky nám řekl pár vět z Harryho. Podepsal se nám dokonce i na ruku.

Pak jsme si s paní Severovou prošly historické centrum hlavního města a po třetí hodině jsme se vrátily vlakem domů. Byl to určitě moc pěkný výlet a přivezly jsme si spoustu zážitků. Terka Jančálková, 8. C

II. Directionerský sraz v Brně

Znáte britsko-irskou skupinu One Direction? Neznáte? Ale určitě ji musíte znát. A víte něco o tom, že existují i srazy fanynek? Já měla to štěstí a jeden z těchto srazů jsem v sobotu 17. května navštívila.

Jela jsem se svými kamarádkami (s Terezou Vachovou a Markétou Valenčíkovou) do Skalice nad Svitavou a potom jsme odjely vlakem do Brna. Poté jsme musely zamířit na Náměstí Svobody, kde byl v 12:30 sraz u brněnského „orloje“. Zde jsme se pořadatelům nahlásily a čekaly jsme, dokud nedojdou ostatní účastníci. Sešlo se nás, podle mého odhadu, asi 100 fanoušků a fanynek a mohli jsme začít pochod přes půl Brna do „Staré Pekárny“, což je hudební klub. Tam se objevil ale problém. Hudebníci dorazili o 30 minut později, a jakmile jsme tam přišli, ještě zkoušeli. Odešli jsme všichni tedy na krátkou dobu do parku, který byl poblíž. Museli jsme se tam nějak zabavit, a proto jsme se seznamovali s ostatními účastníky této akce. Osobně si nepamatuji jména, ale dost dobře si pamatuji hádku kvůli tomu, kdo je Niallova manželka.

Potom jsme zjistili, že už je skupina připravená, mohli jsme se všichni vrátit. Vše bylo nachystané, mikrofony na pódiu a fanyanky pod pódiem, už zbývala jen hudba. O tu se ale postarala začínající skupina New Element ve složení Ondra Havel, Lukáš Cestr, Vojta Drahokoupil a Chris Mumba. Všichni čtyři stáli na pódiu, přesně nade mnou. Nikdy jsem nebyla jejich velká fanyanka, ale vidět je z blízka byl pro mě velký zážitek.

Po zaspívání jejich vlastní písničky Svědomí a dvou písniček od 1D: Best Song Ever a One Way Or Another, nastala autogramiáda, měla jsem to dost blízko místnosti, kde se kluci usadili, proto mě tam jejich osobní bodyguard poslal jako první. Papír určený k podpisu si ode mě vzal jako první Chris a poté všichni ostatní. Neměla jsem moc odvahy, ale nakonec jsem si v hlavě složila větu. Řekla jsem Ondrovi, jestli ho můžu obejmout, usmál se na mě, řekl: „Samozřejmě.“ A objal mě. Byl to nádherný pocit. Musela jsem odejít z místnosti, ale slíbili nám i focení, proto jsem čekala, kdy na mě dojde opět řada. Vyfotila jsem se, objala všechny, a naprosto spokojená jsem opět odešla. Všichni se vyfotili, autogramy se rozdaly a my fanoušci měli volnou zábavu. NewE byli velmi sympatičtí, a hlavně hodní, protože byla v klubu tma, šli se s námi vyfotit ven na světlo.

Následovala tombola o ceny, nic jsem si nekoupila, a také jsem toho poté litovala, ale věcí s 1D mám spoustu. A že tam byly krásné věci! Poté už byl konec, skoro všichni jsme vyšli ven a rozloučili se s NewE. Nezbyvalo nám nic jiného, než cesta zpátky na nádraží. Ještě jednou kolem nás kluci projeli v autě, zamávali nám a troubili, šílené, ale - no a co. Do Skalice nad Svitavou jsme všechny tři dorazily v 17:45, kde na nás čekali rodiče.

Jak bych měla zhodnotit tento den? Prostě nádhera, jeden sen se mi splnil, 999 999 snů ještě zbývá. Jestli jste fanyanky nebo fanoušci této skupiny, neváhejte a připojte se k dalšímu srazu. Bude se konat 12. července opět v Brně. Tak doufám, že vás tam zahlédnu.

Pavla Janečková, 8. B

Pohár rozhlasu

V úterý 13. května 2014 proběhlo v Blansku okresní kolo Poháru rozhlasu mladšího žactva. Naše škola se samozřejmě zúčastnila taky.

Vpředu zleva: Katka Smutná a Štěpánka Kolářová, za nimi zleva: Radka Centnerová, Veronika Řepová, Andrea Zábojová, Sára Porčová, Hana Šebelová, Kristýna Pařízková a Alena Stejskalová.

Počasí nebylo nijak špatné, ale ani nijak výborné, takový průměr. Ze začátku to vypadalo na docela pěkný den, ale postupně se ochlazovalo, a dokonce i chvíli zapršelo. I tak ale byla mezi námi celý den výborná nálada, všichni jsme se podporovali a „hecovali“. I výkony byly naprosto skvělé a absolutně nad očekávání.

V kategorii děvčat si v běhu na 60 m Hanka Šebelová doběhla pro pěkné 4. místo a Andrea Zábojová skončila těsně za ní na 5. místě. V běhu na 600 m se Radka Centnerová i Katka Smutná dostaly „na bednu“, Radka skončila na 2. a Katka na 3. místě. Série medailových umístění pokračovala záslu-

hou Sary Porčové, která ve skoku do výšky skončila na skvělém 3. místě. Ovšem ani naše druhé želízko v ohni a velká naděje Štěpánka Kolářová si nevedla vůbec špatně, 7. místo je nádherné. Ve skoku do dálky vybojovala Katka Smutná pro lysické družstvo 2. místo a pěkně se umístila i Hanka Šebelová na 6. místě. Velikou radost všem Lysickým udělaly výkony Verči Řepové a Klárky Bohušové v hodu kriketovým míčkem. Verči se podařilo vyhrát a Klárka skončila na 4. místě. Všechny jsme byly zpočátku nadšeny ze štafety, kde holky skončily na 4. místě, ale potom došlo k nějakým změnám a holky se snížily na 5. místo. To je ale pořád moc dobrý výsledek.

Obrovská vlna radosti přišla, když se holky dozvěděly, že v soutěži družstev nenašly přemožitelky, zvítězily s náskokem více než 600 bodů na druhé družstvo a postoupily do krajského kola do Břeclavi. Vítězná euforie byla fakt obrovská! Nevím ani, jak bych to popsala, tyto věci se prostě musí zažít, nejdou jednoduše popsat.

Závodili samozřejmě i kluci. I když u nich byla větší konkurence, tak se hodně snažili a výsledky nebyly špatné. Na šedesátce skončili ve shodném čase na děleném 22. místě Kuba Štusák a Jirka Konečný. V běhu na 1000 m si Kuba Štusák doběhl pro krásné 4. místo a Ondra Záruba skončil těsně za ním na pěkném 5. místě. Dobré to bylo i ve výšce, Zbyšek Müller se dostal na 15. místo a Michal Beneš vybojoval výborné 2. místo. Skok do dálky byl hodně nabitý, přesto Roman Ševčík vybojoval lysickému družstvu 16. místo a Jirka Krška 26. místo. V hodu míčkem byla konkurence asi největší, nakonec náš závodník, Jirka Konečný, skončil na 24. místě. Ve štafetě si kluci doběhli pro 14. místo a celkově skončili devátí.

V úterý 20. května se holky vydaly do Břeclavi na krajské kolo. Proběhly malé změny, protože v každé disciplíně mohly soutěžit tři závodnice, a druhým důvodem, ne moc optimistickým, bylo onemocnění Klárky Bohušové, která měla závodit v hodu míčkem.

Všem nám bylo jasné, že to tady nebude taková pohádka jako v okresním kole, a byla to pravda, ale všechny jsme se snažily, co to jen šlo, a vymáčkly ze sebe maximum. Nakonec jsme si vybojovaly pěkné 6. místo v kraji. Podle mě to není žádná ostuda a můžeme být na sebe hrdé.

Některé z nás odjížděly s dobrým pocitem, že to zvládly přesně tak, jak chtěly, jiné byly nespokojené, ale pro všechny to byla dobrá zkušenost a poučily jsme se aspoň pro příště. Během dne jsme se bavily a seznamovaly se i se závodníky z jiných škol. Celkově jsme si tento den užily a odnesly si hodně pěkných zážitků.

Chtěla bych touto cestou i poděkovat všem tělocvikářům, že nám dali možnost na tyto závody jet, povzbuzovali nás, rozdávali poslední rady přímo na místě aj. Za holky chci poděkovat paní učitelce Nedomové, že s námi jela na krajské kolo a celý den to tam s námi vydržela.

Celkově si myslím, že oboje závody se velmi vydařily a byly to velmi pěkné dny. Těšíme se na další.

Takže sportu zdar, a tomu lysickému zvlášť! :D

Radmila Centnerová, 8. B

Úspěchy žáků speciálních tříd

Ve středu 21.5.2014 se žáci speciálních tříd zúčastnili okresního kola Sportovních her mládeže (SHM) v Boskovicích.

Umístění jednotlivých žáků:

Atletický čtyřboj - 1. místo Pavla Šikulová, 3. místo Pavla Jančíková

Běh na 1500m - 3. místo Tomáš Stříž

Běh na 800m - 1. místo Pavla Šikulová, 3. místo Kasandra Stojková

Běh na 60m - 1. místo Pavla Šikulová, 3. místo Kasandra Stojková

Hod kriketovým míčkem - 1. místo Pavla Jančíková, 2. místo Pavla Šikulová, 3. místo Kasandra Stojková

Skok daleký - 1. místo Pavla Šikulová, 3. místo Pavla Jančíková

Byl krásný den a dobře se závodilo. Ostatní žáci ST 2 a ST 3 byli fandit závodníkům. Paní učitelka Marvanová dala za úkol Pavlu Žáčkově, aby před závody dal rozsvičku závodníkům. Všichni vzorně reprezentovali naši školu svým chováním a snahou závod dokončit. Všem žákům děkujeme a blahopřejeme k vítězství.

Pavla Šikulová a Pavla Jančíková postoupily do krajského kola v Brně.

Krajské kolo SHM v Brně

V úterý 10.6.2014 se Pavla Šikulová s Pavlou Jančíkovou zúčastnily krajského kola v Brně. Pavla Šikulová se umístila na 1. místě v běhu na 800m a získala zlatou medaili. Celkově byla na 5. místě. Pavla Jančíková byla celkově na 8. místě z 21 závodníků.

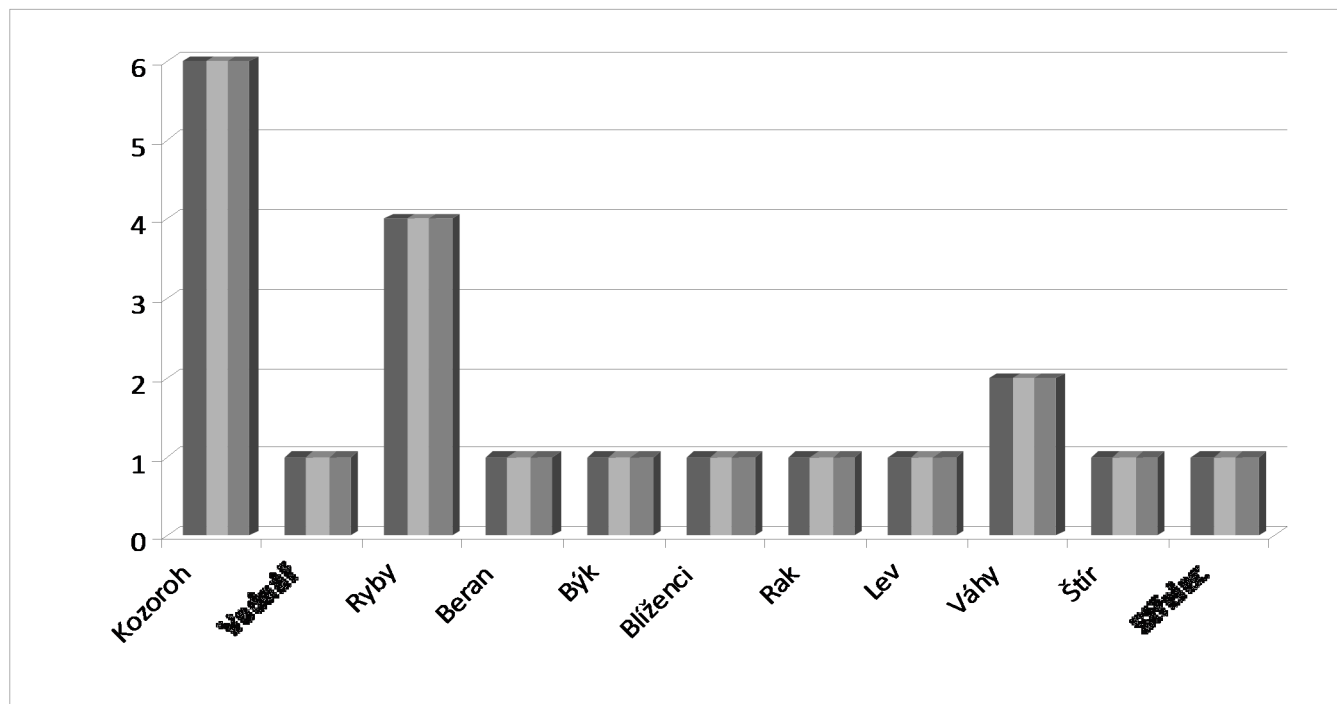
Nikola Fučíková a Pavel Žáček, ST 3

Znamení zvěrokruhu

Rozhodla jsem se pro Vás udělat průzkum týkající se znamení zvěrokruhu našich učitelů 2. stupně. Do průzkumu jsem zahrnula jen učitele, proto Vám prozradím, že p. ředitel je Vodnář, p. zástupce je Beran a pí sekretářka je taky Beran.

Neřeknu Vám, kdo z učitelů je jaké znamení, jenom Vám ukážu graf.

Na znamení zvěrokruhu jsem se zeptala 20 učitelů.

Jak vidíte, kromě Panny jsou tu zastoupena všechna znamení. Nejvíce máme na škole Kozorohů a Ryb.

Vybrala jsem typické znaky pro tato dvě znamení

Kozoroh

Kozoroh se vyznačuje hlavně praktičností, ctižádostivostí, vytrvalostí a spolehlivostí.

Symbolem Kozoroha je kozoryba. Zvíře, které má hlavu, přední končetiny a trup kozy a k tomu rybí ocas.

Odtud má kozoroh dvě povahové vlastnosti.

Jedna z nich je materialisticky zaměřená, těžkopádná, prakticky nadaná, ale bez fantazie, vážná a opatrná.

Ta druhá, zcela odlišná, zůstává stále z části ve vodě. Chovají v sobě pocity, které ale těžko vyjadřují. Musí se naučit přijímat svůj citový život, jinak se jim nedaří a zadělávají si na problémy.

Kozorohové mají výrazné duševní vlastnosti a bystrý rozum. Na začátku svého života potřebují povzbudit, aby získali potřebnou sebedůvěru a mohli se dále rozvíjet. Na život a svět pohlíží skrze rozum, nohama stojí pevně na zemi.

Od ostatních potřebují respekt.

Mají zvláštní smysl pro humor, pokud nějaký mají, kterým mnohdy nakazí ostatní. Působí vážným dojmem a není jednoduché získat si jejich přátelství.

Někdy upadají do těžkomyslnosti a beznaděje, jsou samotáři zvyklí postarat se o sebe sami a na nikoho se nespolehat. Každý Kozoroh zná ale i optimismus a nálady se zde rychle střídají. Když ta špatná odezní, zase se pustí do práce a na to zlé zapomenou.

Znamení zvěrokruhu - pokračování

Kozorozi jsou šetrní, ale dokáží se dělit.

V zaměstnání jsou schopnými ekonomy, manažery, organizátory, účetními, právníky, učiteli. Vlastnost organizovat a plánovat zde vyniká.

Silné stránky Kozoroha

Kozorozi jsou pracovití, opatrní, mají velkou ctižádost a trpělivost, bystrost, důvěryhodnost, odpovědnost, organizační talent, spořivost, přesnost, spolehlivost.

Slabé stránky Kozoroha

Jejich horšími vlastnostmi je tajnůstkářství, fanatismus, přílišný realismus, zdrženlivost, lakomství, citový chlad.

Ryby

Ryby jsou proměnlivé a vodní.

Symbolem jsou dvě ryby, které jsou na první pohled spojené, ale každá z nich se snaží plavat na jinou stranu.

Jedna ryba ukazuje reálný svět a druhá symbolizuje svět citů a fantazie. Stejně tak narození v tomto znamení se s těmito protiklady musí vnitřně vyrovnat, občas s tím mají problémy.

Ryby představují idealismus, city, obětování se, a také romantiku. Kvůli tomu jsou nejméně praktické ze všech znamení.

Mnoho ryb ustupuje do bezpečného útočiště, někdy do svého vlastního světa snů a fantazie, až působí zvláštním, nepřítomným dojmem, jako kdyby "sem nepatřily".

Jsou citlivé, vnímavé a zranitelné. Snaží se před světem chránit maskou a skrývat své pocity. Mají bujnou fantazii a jsou velmi dobří pozorovatelé.

Když prosadí své umělecké talenty, budou úspěšní v mnoha tvůrčích oblastech a lépe pochopí rozdíl mezi realitou a city.

Mají sklony obětovat se pro druhé, snadno se nechají vykořisťovat, jsou manipulovatelné. V životě hledají roli, kde se projeví vyšší smysl. Vykonávají rádi dobročinné činnosti.

Mají problém přizpůsobit se reálnému světu a to u nich vede k chronické nerozhodnosti. Problémy často odbývají jako zbytečné a nedůležité, až to vypadá, že selhávají, i když je to ve skutečnosti vlastně vůbec nezajímá. Když už se ale ryby rozhodnou něco vyřešit, mají rozhodný a rázný přístup.

O sobě a svých schopnostech značně pochybují, jejich sebevědomí je malé. Často se stávají terčem posměchu ostatních.

Změny snáší dobře a nevadí jim, někdy z nich právě díky rozvinuté představivosti mohou mít strach.

Hledají si zaměstnání, kde se ztratí v davu a kde mají klid. Vhodným místem je pro ně státní správa a kolektiv lidí, kteří je dokáží ocenit. Mají cit pro přírodu a ekologii. Stávají se z nich obvykle přírodovědci, ekologové, chemici, historici a vědečtí pracovníci obecně.

Dobré vlastnosti Ryb

Ryby nám dávají soucit, obětavost, intuice, představivost, fantazie, přizpůsobivost, citlivost.

Slabé stránky Ryb

Jejich slabinou je sebeobětování, lhostejnost, přetvářka, rezignace, velikášství, nesamostatnost, ovlivnitelnost, lenivost.

Myslím, že horoskop o rybách není tak úplně pravdivý, i lidé ve znamení ryb mohou být skvělí učitelé.

Ád'a Kyánková, 7.A

Kdo je kdo?

Ahojky! Opět se k Vám vrací soutěž - Kdo je kdo? -. Omlouvám se, ale v minulém čísle jsem psala o historii jednoho starého domu a na „Kdo je kdo?“ jsem úplně zapomněla. Byla jsem však překvapena, když jsem v časopise rubriku Kdo je kdo? objevila. Ještě větším překvapením bylo, že osobou, kterou jste měli poznat, jsem byla já. Autorem textu byl můj bráška, Honza Ryzí. Jen pro připomenutí nebo pro ty, kteří vidí tuto soutěž poprvé: Podle informací hádejte, o koho jde.

Kolik máte let? Věk neprozradím, ale může si ho každý spočítat. Narodil/a jsem se v roce 1979.

Jakou školu jste vystudoval/a? VŠ v Olomouci (a předtím SPGŠ v Boskovicích).

Kolik let učíte? 7 let.

Učil/a jste i na jiné škole než u nás? Ne.

Kde bydlíte? V Kníních u Boskovic.

Máte rodinu? Ano, mám 2 syny.

Máte nějaká zvířata? Ano, kočku jménem Mazel.

Jaké jsou Vaše koníčky? Malba, četba, sport.

Oblíbený sport? Jóga a posilování.

Oblíbená kniha? Jóga radosti, jejímž autorem je Ifet Hodžič, a Zahrada prorokova.

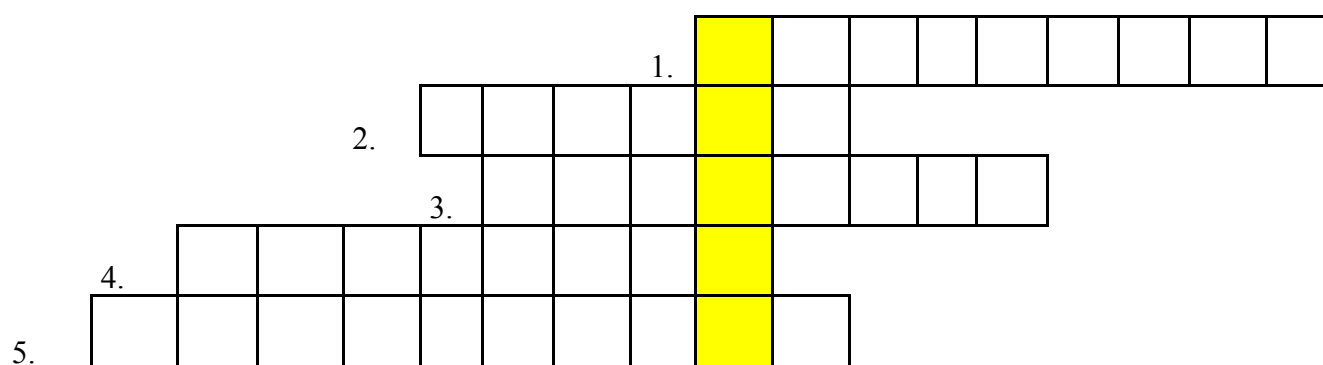
Oblíbená barva? Fialová — lila.

Oblíbená jídlo? Bramborové šišky s mákem.

Kdo mi v den vydání Plátku řekne správné jméno této paní učitelky/tohoto pana učitele, dostává se do **slosování naší soutěže**. Dva vylosovaní získají odměnu.

Míša Ryzí, 8. B

Letní křížovka

1. Jedna ze zemí v jihovýchodní Evropě, kam můžeme jet o prázdninách.

2. Když je horko, chodíme se ...

3. Jíme to v létě, má to např. vanilkovou a čokoládovou příchuť

4. O prázdninách býváme na ...

5. 20.6. jsme dostali ...

Radmila Centnerová, 8. B

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 20.6. 2014 nákladem 60 kusů.

Šéfredaktorka: Simona Ondrová, korektorky: Radmila Centnerová a Michaela Ryzí, www stránky: Kamil Vaněk, ostatní redaktoři jsou podepsáni pod svými články.